Lietas Nr. C33331111
Lietas arhīva Nr. CA-0548-14/31

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 4.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita,

tiesneses: G.Freimane, L.Blūmiņa,

ar tiesas sēžu sekretāru M.Malojlo

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "Verex" prasībā pret /atbildētājs/ par parāda piedziņu sakarā ar SIA "Verex" apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 29.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 29.maija spriedumu noraidīta SIA "Verex" (turpmāk tekstā arī prasītāja) prasība pret /atbildētājs/ (turpmāk tekstā arī atbildētājs). No SIA "Verex" par labu valstij piedzīta nesamaksātā valsts nodeva Ls 10,99 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 8,48.

Tiesa spriedumā cita starpā konstatējusi šādus lietas faktiskos apstākļus.

2009.gada 15.aprīlī SIA „Verex" kā izpildītājs un /atbildētājs/ kā pasūtītājs noslēguši līgumu Nr.EX-02/09, saskaņā ar kuru izpildītājs uzņēmies veikt vagona Nr.94868338 sūtījumu maršrutā Rīga Preču – Karmir Blur.

Līguma 2.punktā puses vienojušās, ka izpildītājs uzņemas nodrošināt preču pavadzīmju noformēšanu saskaņā ar pasūtītāja norīkojumu, veikt piekrautā vagona transportēšanu no st. Rīga Preču teritorijas līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo. Pamatojoties uz šo līgumu, noformēt visus nepieciešamos pārvadājuma dokumentus kravas saņemšanai, pārkraušanai, muitas attīrīšanai un transportēšanai līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo organizēšanai.

Savukārt, līguma 3.punktā puses vienojušās, ka pakalpojuma izmaksas ir USD 8 500, no kuriem USD 1 800 ir priekšapmaksa, USD 6 700 jāapmaksā 45 dienu laikā pēc kravas saņemšanas gala stacijā.

A r /atbildētājs/ 2009.gada 30.jūlija garantijas vēstuli ir pierādīts, ka atbildētājs ir garantējis samaksu 45 dienu laikā no kravas saņemšanas brīža galastacijā Armēnijā.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja samaksu Ls 3 530,90 par kravas piegādi.

Citējot Civillikuma 2230.pantu, tiesa secinājusi, ka starp pusēm ir nodibinātas no pārvadājuma līguma attiecībām izrietošas saistības. Izpildītāja atbildība par kravu tiek ierobežota ar laika periodu no tās saņemšanas dzelzceļa stacijā Rīga Preču līdz piegādei uz dzelzceļa staciju Sadahlo, tomēr samaksa prasītājai ir garantēta tikai pēc 45 dienām pēc preces saņemšanas gala stacijā Armēnijā, kas atbilstoši līgumam ir Karmir Blur.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasītāja ir tiesīga prasīt samaksu par preces piegādi, ja prece tiek piegādāta Karmir Blur. Kaut arī apstāklis, ka puses ir pielīgušas atšķirīgas vietas līdz kurai stiepjas pārvadātāja atbildība – Sadahlo, un kurā punktā ir jānogādā prece – Karmir Blur, minētais nemaina prasītājas tiesību prasīt samaksu tikai pēc preces piegādes gala stacijā.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.pantu, tiesa norādījusi: lai varētu apmierināt prasību par samaksas piedziņu, prasītājai ir jāpierāda savu apgalvojumu, ka prece gala stacijā ir piegādāta.

Tiesa konstatējusi, ka no ceļazīmes ir redzams, ka prece ir iekrauta nosūtīšanas stacijā Rēzeknes II LDz 113105.

Norādot, ka kravas nogādei no Rīgas uz Rēzekni lietā nav pierādījumu, tiesa atzinusi par pierādītu minēto apstākli, jo kravas esamība Rēzeknē ir pierādīta ar ceļazīmi par kravas nosūtīšanu no Rēzeknes. Kravas ceļš atbilstoši atzīmēm uz ceļazīmes ir izsekojams līdz ostai Poti Gruzijā, par ko ir izdarīta atzīme uz ceļazīmes 2009.gada 18.augustā. Pēc šī datuma uz ceļazīmes nekādas atzīmes par kravas virzību nav konstatētas.

Citējot Civillikuma 2235. un 2236.pantu, tiesa norādījusi, ka minētais nozīmē, ka neskatoties uz to, vai prasītāja ir izmantojusi citas personas pārvadājuma veikšanai un organizēšanai vai nē, prasītāja ir atbildīga par pārvadājumu, līdz ar to arī ir pamats uzskatīt, ka

prasītāja ir atbildīga arī par dokumentācijas kārtošanu par pārvadājuma virzību, tai skaitā, prasītāja ir atbildīga par ceļazīmes noformēšanu un atzīmju izdarīšanu uz tās par kravas esamību vienā vai otrā punktā.

Tiesa konstatējusi, ka ceļazīmē nav atzīmes par kravas saņemšanu galastacijā, kaut arī ceļazīmē ir tam atvēlēta vieta, un arī no citiem pierādījumiem lietā neizriet, ka krava ir piegādāta līgumā norādītajā vietā Sadahlo vai Karmir Blur.

No lietas materiāliem pievienotās telegrammas no Poti dzelzceļa stacijas pārstāvja Gruzijā tiesa secinājusi, ka vagons Nr.94868338 pāradresēts uz staciju Karmir Blur. Maksātājs pa Dienvidkaukāza dzelzceļu dotajam nosūtījumam būs sabiedrība ar ierobežotu atbildību „?????????????" (Reilvņeštrans). Līdz ar ko tiesa atzinusi, ka no ostas Poti (Gruzijā) prece nav nosūtīta uz apdzīvoto vietu Sadahlo Gruzijā, līdz kurai prasītāja bija apņēmusies kravu nogādāt.

Secīgi, tiesa atzinusi par pierādītu, ka krava nav piegādāta apdzīvotā vietā Sadahlo, kā tas pielīgts pušu noslēgtajā līgumā.

Atsaucoties uz prasītājas tiesas sēdē norādīto, ka pārvadātājs ir tiesīgs mainīt preces piegādes maršrutu, tiesa norādījusi: tā kā prece nav piegādā apdzīvotā vietā Sadahlo, tad, lai būtu pamats piedzīt no atbildētāja samaksu par kravas piegādi, ir jākonstatē, ka krava ir piegādāta gala punktā Karmir Blur. Pierādījums, ka krava nosūtīta no Poti (Gruzijā) uz citu vietu Karmir Blur citā valstī Armēnijā, ir Poti dzelzceļa stacijas pārstāvja telegramma, ka krava ir pāradresēta uz Karmir Blur. Pierādījumi, ka krava ir nonākusi gala punktā, lietā nav iesniegti.

Tiesa konstatējusi, ka lietā nav gūti pierādījumi par kravas nogādi ne gala stacijā Karmir Blur, ne arī vietā, kur beigusies prasītājas atbildība par preces piegādi - Sadahlo.

No minētā tiesa secinājusi, ka prasītāja nav pierādījusi savu prasību – tiesību prasīt samaksu par preces piegādi, jo preces piegāde nav pierādīta.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.pantā ietverto pierādīšanas pamatprincipu, ka pierādījumi ir jāiesniedz tam, kas apgalvo, nevis tam kas to noliedz, tiesa atzinusi, ka atbildētājs nav atsaucies uz prasību un nepiedalās tiesas sēdē, tomēr minētais apstāklis neatbrīvo prasītāju no prasības pierādīšanas pienākuma, jo, tiesas ieskatā, fakts, vai prece ir piegādāta vai nav maršruta gala punktā, ir visbūtiskākais prasības izlemšanā.

Turklāt tiesa konstatējusi, ka prasītājai nav informācijas arī par laika periodu, kad prece ir piegādāta maršruta gala punktā, jo prasītājas pārstāve tiesas sēdē izteica tikai pieņēmumu, ka nav informācijas, ka preces piegāde tikusi kavēta.

Tiesa atzinusi, ka nav pamata vērtēt pamatsummas un likumisko procentu aprēķinu, norādot, ka prasība nav pierādīta daļā par preces piegādi līgumā norādītajā vietā, kas izslēdz prasības apmierināšanu.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi prasītāja, lūdzot izskatīt lietu apelācijas kārtībā pilnā apjomā un apmierināt prasību.

Sprieduma nepareizībai apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

Tiesa kļūdaini secinājusi, ka starp pusēm nodibinātas no pārvadājuma līguma attiecībām izrietošas saistības, jo pārvadājuma līgums ir viens no uzņēmuma līguma veidiem, un ar to jāsaprot līgums, ar ko pārvadātājs uzņemas nosūtītāja nodotās lietas pārvest par norunātu maksu no vienas vietas uz otru norādītu vietu un tur nodot adresātam. Prasītāja turpretim ir ekspeditors, kas nosūtītājam sniedz kravas ekspedīcijas pakalpojumus uz nosūtītāja rēķina.

Prasības pieteikumā ir precīzi atspoguļots nolīgtais, proti, prasītāja apņēmusies nodrošināt kravas transporta pavadzīmju noformēšanu, veikt iekrautā vagona transportēšanu no dzelzceļa stacijas "Preču" (Rīga) līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo (Gruzija), kā arī šajā sakarā kārtot visus dokumentus, veikt muitas procedūras un citas ar preces transportēšanu nepieciešamās darbības.

Prasītāja atbildētājas pasūtītās kravas nogādei noslēgusi līgumu ar pārvadātāju SIA "LDZ Cargo Logistika", un tas nozīmē, ka pēc atbildētāja kravas nogādes nolīgtajā gala stacijā zīmogu par pasūtījuma izpildi saņēma pārvadātājs uz sava pavadzīmes eksemplāra.

Prasītāja tiesai iesniegusi 2009.gada 24.aprīļa pavadzīmi Nr.803418, no kuras redzams, ka gala stacija ir dzelzceļa stacija Poničala (Gruzijā), stacijas kods 563004. Kad atbildētāja krava atradusies Rēzeknes dzelzceļa stacijā, noformēta jauna pavadzīme Nr.912523, kura aizstājusi iepriekšējo pavadzīmi Nr.803418.

Prasītājas rīcībā nav pavadzīmju par atbildētāja kravas ceļu līdz Karmir Blur (Armēnijā), jo par šo ceļa posmu prasītāja samaksu nav veikusi, kas atbilst arī pušu noslēgtajai vienošanās. Sadahlo (Gruzijā) ir robežas stacija, tāpēc zīmogs par atbildētāja nosūtītās kravas nonākšanu šajā gala stacijā uzlikts tikai kravas saņēmēja pavadzīmes eksemplāram.

Tiesa nepamatoti noraidījusi prasītājas sacīto, ka apstāklis, ka atbildētājs nav cēlis iebildumus par prasītājas prasījumu, cita starpā pierāda to, ka kravu atbildētājs ir saņēmis, tātad – prasītāja savu līgumisko saistību ir izpildījusi pilnā apmērā.

2013.gada 3.decembrī Rīgas apgabaltiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros viņš norādījis, ka apelācijas sūdzību neatzīst un uzskata pirmās instances tiesas spriedumu par pamatotu un atbilstošu likuma normām.

Paskaidrojis, ka saskaņā ar pušu noslēgto līgumu prasītāja apņēmusies veikt vagona Nr.94868338 sūtījumu no st. Rīga Preču teritorijas līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo. Prece no ostas Poti Gruzijā uz apdzīvoto vietu Sadahlo, līdz kurai prasītāja bija apņēmusies kravu nogādāt, nav nosūtīta, taču ir nosūtīta uz citu vietu Karmir Blur citā valstī. Šāda fakta esamība ir pretrunā ar Civillikuma 2230.pantu. Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, lietas materiālos nav pierādījumu, kas apliecinātu kravas saņemšanas faktu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas SIA "Verex" pilnvarotais pārstāvis /pārstāvis/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājs/atbildētājs/ uz tiesas sēdi nav ieradies. No lietas materiāliem redzams, ka viņam un pārstāvēm par tiesas sēdi pienācīgi paziņots.

Ņemot vērā iepriekš norādīto un to, ka Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai nav konstatējami, tiesu kolēģija atzīst, ka saskaņā ar šī likuma 156.panta pirmo daļu un 428.panta otro daļu lieta izskatāma atbildētāja un viņa pārstāvju prombūtnē.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un prasība ir apmierināma.

Kā pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, 2009.gada 15.aprīlī starp prasītāju kā izpildītāju un atbildētāju kā pasūtītāju noslēgts līgums Nr.EX-02/09 (lietas 10., 11.lapa), ar kuru izpildītājs apņēmies veikt vagona Nr.94868338 sūtījumu maršrutā Rīga Preču – Karmir Blur turpmākai transportēšanai.

Līguma 2.punktā puses vienojušās, ka izpildītājs uzņemas nodrošināt preču pavadzīmju noformēšanu saskaņā ar pasūtītāja norīkojumu, veikt piekrautā vagona transportēšanu no st. Rīga Preču teritorijas līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo. Pamatojoties uz šo līgumu, noformēt visus nepieciešamos pārvadājuma dokumentus kravas saņemšanai, pārkraušanai, muitas attīrīšanai un transportēšanai līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo organizēšanai.

Noslēgtā līguma 4.punktā noteikts, ka izpildītāja atbildība par kravu tiek ierobežota ar laika periodu no tās saņemšanas dzelzceļa stacijā Rīga Preču līdz piegādei dzelzceļa stacijā Sadahlo.

No pieteikuma pārvadājumam (lietas 12.lapa), kas ir 2009.gada 15.aprīļa līguma Nr.EX-02/09 pielikums Nr.1, izriet, ka prasītāja kā ekspeditors atbildētāja (kravas saņēmējs) kravas pārvadājumu nodrošinājusi, izmantojot SIA "LDZ Cargo Logistika" (kravas nosūtītāja) pakalpojumus. Pieteikumā norādīta pārvadājuma galastacija Sadahlo (Gruzijas/Armēnijas robeža), kravas kods 87042299 (381072).

Iepriekš norādītais kopsakarā ar prasītājas pārstāvju paskaidrojumiem pirmās un apelācijas instances tiesā, tiesu kolēģijas ieskatā, apstiprina, ka atbilstoši pušu starpā noslēgtajam līgumam prasītājai bija pienākums kā ekspeditoram Ministru kabineta 1995.gada 17.oktobra noteikumu Nr.301 "Noteikumi par kravas ekspeditoru un kravas ekspedīcijas pakalpojumiem", kas bija spēkā saistības nodibināšanas brīdī, izpratnē organizēt atbildētāja kravas pārvadājumu līdz Gruzijas dzelzceļa stacijai Sadahlo.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt prasītājas pārstāvja paskaidroto, ka kravas maršruta galamērķis Karmira Blur (Armēnijā) līgumā norādīta, jo šādas informācijas iekļaušana līgumā ir obligāta. Tas saistīts ar kravas pavaddokumentu un muitas dokumentu noformēšanu, kuros ir jānorāda kravas galamērķis, uz kuru krava dosies pārvadājuma procesā, lai pareizi piemērotu muitas procedūras.

Iepriekš norādīto savā rakstveida paskaidrojumā nav apstrīdējis arī atbildētājs.

Līguma 3.punktā puses vienojušās, ka pakalpojuma izmaksas ir USD 8 500, no kuriem USD 1 800 ir priekšapmaksa, bet USD 6 700 jāapmaksā 45 dienu laikā pēc kravas saņemšanas gala stacijā.

Strīda par to, ka līgumā pielīgto priekšapmaksu USD 1 800 atbildētājs ir samaksājis un prasītāja ir saņēmusi, lietā nav.

Atbildētājs 2009.gada 30.jūlija garantijas vēstulē (lietas 13.lapa) ir garantējis saskaņā ar līgumu 2009.gada 14.jūlijā izrakstītā rēķina Nr.2 par USD 5 200 un 2009.gada 14.jūlijā izrakstītā rēķina Nr.5 par USD 1 500 samaksu 45 dienu laikā no kravas saņemšanas brīža galastacijā Armēnijā.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru tiesība par līguma izpildīšanu (..), bet saskaņā ar 1591.pantu: ja ceļ prasību par divpusēja līguma izpildīšanu, prasītājam vai nu jāpiesola attiecīgs izpildījums, vai jāpierāda, ka viņš no savas puses līgumu jau izpildījis (..).

No lietai pievienotās ceļazīmes (lietas 75.-78.lapa) redzams, ka atbildētāja krava, vagona Nr.94868338, kravas kods 87042299 (381072), no Rēzeknes dzelzceļa stacijas 2009.gada 18.augustā bijusi nogādāta Poti ostā (Gruzijā), ko apstiprina Gruzijas muitas tranzīta inspektora atzīme uz ceļazīmes. Šajā pašā dienā uz ceļazīmes izdarīta arī Gruzijas dzelzceļa stacijas Poti prāmis atzīme.

Saskaņā ar Poti dzelzceļa stacijas pārstāvja 2009.gada 18.augusta telegrammu (lietas 79., 80.lapa) atbildētāja krava, vagons Nr.94868338, pāradresēts uz dzelzceļa staciju Karmir Blur, norādot maksātāju pa Dienvidkaukāza dzelzceļu dotajam nosūtījumam.

Kā izriet no SIA "LDZ Cargo" 2013.gada 16.septembra vēstules kravas nosūtītājam SIA "LDZ Cargo logistika" (lietas 153.lapa), atbildētāja krava, vagons Nr.94868338, sūtījums Rēzekne – Karmir Blur, no Gruzijas dzelzceļa nodots Dienvidkaukāza dzelzceļam 2009.gada 20.jūlijā.

No lietā iesniegtā dzelzceļa administrācijas norēķinu pārskata par 2009.gada augustu un septembri (lietas 155., 156.lapa) redzams, ka vagons Nr.94868338 pieņemšana un nodošanu no viena dzelzceļa otram dzelzceļa stacijā, kuras kods ir 56460, notikusi 2009.gada 20.augustā, 2009.gada 31.augustā un 2009.gada 4.septembrī.

Saskaņā ar tiesai iesniegto robežšķērsošanas vietu sarakstu, komplektējot kravas vilcienu sastāvus no Latvijas (lietas 157., 158.lapa), robežšķērsošanas vieta Dienvidkaukāza dzelzceļam uz Armēnijas – Gruzijas robežas ir Gruzijas dzelzceļa stacija Sadahlo, kuras staciju tīkla apzīmējums ir 56460.

Savukārt, 2014.gada 10.februārī SIA "LDZ Cargo" savā vēstulē informējusi prasītāju, ka tā nav saņēmusi pretenziju par kravu – vagona Nr.94868338, sūtījums Rēzekne – Karmir Blur. Vienlaicīgi tā informējusi, ka Armēnijas dzelzceļa nosaukums ir mainīts uz nosaukumu - Dienvidkaukāza dzelzceļš.

Tiesu kolēģija atzīst, ka iepriekš norādīto rakstveida pierādījumu kopums ir pietiekams, lai atzītu, ka prasītāja ir pierādījusi Civillikuma 1591.pantā noteikto, proti, ka līgumu ar atbildētāju no savas puses jau izpildījusi, t.i., nodrošinājusi atbildētāja kravas piegādi līdz dzelzceļa stacijai Sadahlo, kas ir Gruzijas un Armēnijas robežas muitas stacija.

Turklāt, tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja krava ir sasniegusi arī maršruta galastaciju Karmir Blur (Armēnijā), jo pretējā gadījumā nav izskaidrojama atbildētāja rīcība, kopš 2009.gada rudens neizsakot prasītājai nekādas pretenzijas par kravas nozaudēšanu vai nepieprasot samaksātā avansa maksājuma atmaksu, kas būtu uzskatāma par krietna un rūpīga saimnieka loģisku rīcību šāda situācijā.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka atbildētājam ir iestājies līgumā noteiktais pienākums veikt atlikušo samaksu par prasītājas sniegto pakalpojumu.

Saskaņā ar prasītājas norādīto nesamaksātās atlīdzības apmērs ir Ls 3 530,90. Atbildētājs to nav apstrīdējis un pierādījumus par samaksu Civillikuma 1838.panta pirmās daļas kārtībā nav iesniedzis.

Tādējādi tiesu kolēģija secina, ka prasītājas prasība par parāda piedziņu ir apmierināma, piedzenot no atbildētāja parādu par saņemtiem pakalpojumiem Ls 3 530,90, kas saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likumu un Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (EUR 1 = Ls 0,702804) ir EUR 5 024,02.

Prasītāja par atbildētāja pieļautu maksājuma kavējumu aprēķinājusi likumiskos procentus (sešus procentus gadā) Ls 728,74 apmērā par laiku no 2009.gada 5.oktobra līdz 2013.gada 14.maijam.

Saskaņā ar: Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu; 1756.pantu - pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu tiesisku darījumu, vai uz likumu; 1759.panta 1.punktu - procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu.

Atbilstoši Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam, parādnieka nokavējumu ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos nav apstrīdējis, ka viņš samaksu prasītājai norunātajā termiņā nav veicis, un nav iebildis prasītājas aprēķinātajam procentu apmēram vai aprēķina periodam.

Tādējādi tiesu kolēģija secina, ka prasītājas prasījums, atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmās daļas noteikumiem, piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus – sešus procentus gadā par laiku no 2009.gada 5.oktobra līdz 2013.gada 14.maijam Ls 728,74 apmērā ir pamatots, un prasība arī šajā daļā – apmierināma, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājam likumiskos procentus Ls 724,74, kas saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likumu un Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (EUR 1 = Ls 0,702804) ir EUR 1 036,90.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam un ievērojot prasītājas lūgumu, pēdējai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus - sešus procentus gadā no parāda pamatsummas (EUR 5 024,02), bet nepārsniedzot tās apmēru un ieskaitot procentu kopējā summā ar šo spriedumu piedzītos likumiskos procentus (EUR 1 036,90).

Pirmās instances tiesa tās rīcībā esošos pierādījumus novērtējusi objektīvi un taisījusi pamatotu spriedumu, prasību noraidot. Apelācijas instances tiesai iesniegtie papildus pierādījumi ir pamats pretēja sprieduma taisīšanai, prasību apmierinot.

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami pēdējās samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram.

Apmierināto prasījumu apmērs ir Ls 4 259,64.

Par šādu prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "c" apakšpunktam (likuma redakcijā, kas bija spēkā prasības celšanas brīdī) jāmaksā valsts nodeva Ls 231,49, bet par iesniegto apelācijas sūdzību saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu un ceturto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdī) – Ls 335,39. Tātad kopā - Ls 566,88.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja šajā lietā kopā par prasību un apelācijas sūdzību samaksājusi valsts nodevu Ls 560,67 (lietas 6., 7., 118.lapa), kas saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likumu un Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (EUR 1 = Ls 0,702804) ir EUR 797,76, līdz ar ko, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu un apmierinot prasību, tā piedzenama no atbildētāja par labu prasītājai.

Tāpat no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami pēdējās samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu Ls 3,30 (lietas 8.lapa), kas saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likumu un Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (EUR 1 = Ls 0,702804) ir EUR 4,70.

Tādējādi kopā no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi EUR 802,46 (797,76 + 4,70 = 802,46).

Vienlaicīgi tiesu kolēģija atzīst, ka nav likumiska pamata atlīdzināt prasītājai ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 237,50, ko tā lūgusi prasības pieteikumā.

No lietas materiāliem (lietas 14.lapa) redzams, ka šādā apmērā prasītājai izdevumi radušies, apmaksājot SIA "Inkasso Latvia" rēķinus par juridiskajiem pakalpojumiem, taču saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi par juridisko pakalpojumu saņemšanu ir izdevumi advokāta palīdzības samaksai.

Tā kā SIA "Inkasso Latvia" sniegtie juridiskie pakalpojumi nav atzīstami par advokāta palīdzību Civilprocesa likuma 44.panta izpratnē, šo izdevumu piedziņai no atbildētāja nav tiesiska pamata, līdz ar ko prasītājas lūgums ir noraidāms.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta jēgai un būtībai, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi.

Par prasību un apelācijas sūdzību kopā nesamaksātā valsts nodevas daļa ir Ls 6,21 (566,88 – 560,67 = 6,21), kas saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likumu un Eiropas Padomes noteikto maiņas kursu (EUR 1 = Ls 0,702804) atbilst EUR 8,84.

Saskaņā ar lietas materiāliem (lietas 2.lapa), lietai pievienoto Tiesu informācijas sistēmas pavēstu uzziņu un pasta iestāžu noteiktajiem tarifiem kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu pirmās un apelācijas instances tiesā šajā lietā ir EUR 49,02.

Līdz ar to, ņemot vērā prasītājas pie prasības pieteikuma iesniegšanas samaksātos izdevumus EUR 4,70 (Ls 3,30 (lietas 8.lapa)) apmērā, nesamaksāto izdevumu daļa ir EUR 44,32 (49,02 – 4,70 = 44,32).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.^{1} un 432.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

apmierināt SIA "Verex" prasību pret /atbildētājs/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /atbildētājs/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Verex", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, parādu EUR 5 024,02, likumiskos procentus par laiku no 2009.gada 5.oktobra līdz 2013.gada 14.maijam EUR 1 036,90 un tiesas izdevumus EUR 802,46, bet pavisam kopā piedzīt EUR 6 863,38 (seši tūkstoši astoņi simti sešdesmit trīs *euro*, 38 centus), nosakot, ka piedzītās naudas summas samaksa veicama Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāles kontā Nr./Nr./.

Atzīt SIA "Verex" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /atbildētājs/ sešus procentus gadā no parāda pamatsummas (EUR 5 024,02), bet nepārsniedzot tās apmēru un ieskaitot procentu kopējā summā ar šo spriedumu piedzītos likumiskos procentus (EUR 1 036,90).

Noraidīt SIA "Verex" lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu Ls 237,50 piedziņu.

Piedzīt no /atbildētājs/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu EUR 8,84 (astoņus *euro*, 84 centus).

Piedzīt no /atbildētājs/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 44,32 (četrdesmit četrus *euro*, 32 centus).

Noteikt, ka maksājuma dokumenti par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos tiem paredzētajos kontos sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2014.gada 18.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita

Tiesnese G.Freimane

Tiesnese

L.Blūmiņa